

Стражаритѣ, които вардѣли гроба, като видѣли Ангела въ такъвѣ блѣсъкъ и въскресението на Исуса Христа, исплашили се и паднали на земята. Слѣдъ малко, като се посвѣстили, избѣгали къмъ града Иерусалимъ.

Рано сутринята, съ изгрѣванието на слънцето, Мария Магдалина, Мария Иаковлева и други жени тръгнали да отиджтъ на гроба господень, за да помажжтъ Исусовото тѣло съ миризливи масла, спорѣдъ тогавашний обичай. Като вървѣли по пѣтя, тѣ си спомнили, че гроба е притиснжтъ съ голѣма и тежка каменна плоча и се загрижили кой ще имъ отвори гроба. Когато наближили къмъ гроба, видѣли, че камънната плоча е отвалена на страна отъ гроба. Тѣ побързали да погледнжтъ въ гроба, но уви! що да виджтъ? — Гроба пустъ, нѣмало тѣлото Исусово. Женитѣ се зачудили и се питали една друга: „кой ли е взелъ Исусовото тѣло?“ Като се огледвали наоколо, видѣли единъ момъкъ съ бѣли дрѣхи и свѣтло лице. Това билъ Ангела. Отъ силний блѣсъкъ на лицето му тѣ се уплашили, та паднали на земята. Тогава Ангела имъ казалъ: „Не се страхувайте! Знамъ че вий търсите Исуса, но него го нѣма; Той въскръснж, както ви бѣ казалъ; побързайте да извѣстите на ученицитѣ Му и имъ кажете да го чакатъ всички въ Галилея, Той ще дойде да ги види.

Женитѣ съ страхъ и трепетъ тръгнали да си отиджтъ. По пѣтя, като се поуспокоили, спрѣли се и захванжли да размишляватъ за всичко, що видѣли и чули. Въ това врѣме явилъ имъ се самъ Исусъ Христосъ и имъ казалъ: „Радвайте се!“ Женитѣ едно отъ радость, друго отъ страхъ паднали на земята да Му се поклонжтъ.